VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 19 JANUARI 2023

Onderwerp: RV Sessieverzoek CDA over woningsplitsing

Voorzitter: dhr. P.J. Boerman

De leden: dhr. M.L. Beusenberg, mw. J.M. Hup, dhr. H.C.M. Koning, dhr. R.P. van Laar, mw. S. van de Meeberg, mw. S. Mekern, mw. M.C.M. Roos, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, dhr. K. Sulmann, dhr. E. Vermeulen, mw. M. Woolthuis, dhr. D.P.F. Zuyderwijk

Griffier: mw. M. Damen

Portefeuillehouders: dhr. J.N.J. Nobel, mw. M. Steffens-van de Water

Inspreker: mw. M. Stuy

De VOORZITTER: Ik ben blij dat zoveel mensen aanwezig zijn. Ik zal hierbij de sessie openen. Welkom bij de bespreking van het sessieverzoek van het CDA inzake woningsplitsing. Ik denk dat ik zo beter verstaanbaar ben. Er heeft zich vanavond een inspreker gemeld. Zij zal zo dadelijk als eerste het woord krijgen en vervolgens starten wij met een eerste termijn waarvoor u allen spreektijden heeft, nou niet allen, maar alle partijen, laten we het zo zeggen. Ter afronding van de eerste termijn zal de wethouder reageren op de gestelde vragen, mochten die er zijn. Technische vragen zijn vanavond niet toegestaan. In de tweede termijn is er ruimte voor een vrij debat en ik wijs u er tenslotte op dat de fracties van CDA, Forza!, BVNL, Forum voor Democratie, HAP en GroenLinks een motie hebben aangekondigd die zij vanavond ook wensen te bespreken. Ik neem aan dat deze bij uw inbreng aan bod komt. De motie is al gedeeld via de raadsinformatie en te vinden bij de stukken in iBabs. Dan wil ik nu als eerste mevrouw Stuy naar voren vragen om te komen inspreken. Ik ben even aan het kijken waar dat het beste kan. Ik denk naast de griffier. U krijgt vijf minuten inspreektijd en hierna krijgen de raadsleden de gelegenheid om vragen aan u te stellen als die nog overblijven.

Mevrouw STUY: Goedenavond. Ik ben Michelle Stuy en huur sinds 2020 een appartement aan de Cruquiusdijk 2030 in Vijfhuizen. Ik woon hier met ontzettend veel plezier in een zelfstandige woning in mijn geboorteplaats. Op dit adres zijn drie appartementen sinds oktober 2009 in gebruik genomen. In 2011 is er een controle geweest en in 2013 opnieuw. In 2013 bleek ook alles goed te zijn en de woningen kregen zelfs drie eigen huisnummers. Sinds die tijd staan de huurders ingeschreven op de adressen en hebben zij ook allemaal reinigingsrecht over eigen woning betaald. Eind 2017 was er opnieuw controle en toen was het goed mis. Er kwam een inspecteur langs en er kwam een brief waarin stond dat het simpel zou zijn een vergunning aan te vragen. Hier zijn verschillende brieven en gesprekken over en weer gewisseld. De verhuurder kreeg een dwangsom, uiteindelijk opgelegd in juni 2021 en wij moesten er met een paar maanden uit. Toen is er opnieuw een conceptaanvraag voor een omgevingsvergunning aangevraagd. Op 8 juli 2021 heb ik hier ook al gestaan. Toen werd beloofd dat de ontruimingsactie werd opgeschort totdat beslist werd op onze aanvraag. De volgende dag, 9 juli 2021 is deze conceptaanvraag afgewezen. Tijdens mijn inspraak heb ik een handtekeningenlijst van onze buren aan beide kanten van het huis overlegd. Zij verklaren geen enkele overlast te ondervinden. Het inspreken heeft er wel toe geleid dat wij, de huurders een begunstigingstermijn hebben gekregen tot 1 februari 2027. Maar ik ben al ruim een jaar bezig met het zoeken naar een woonruimte in Vijfhuizen maar nog zonder resultaat. Daarnaast is ons verteld dat er een verruimd splitsingsbeleid zou worden opgesteld zoals in het

coalitieakkoord staat opgenomen. Nog een stukje hoop om hier toch nog te kunnen blijven wonen. Ik wil toch nog even ingaan op de afwijzing conceptaanvraag, want elke keer lijkt de afwijzing gebaseerd te zijn op de argumenten die niet passen bij onze situatie. In de brief staat dat wij niet bereid zijn om medewerking te verlenen aan het geven van een vrijstelling omdat in de visie Ringdijk en de Ringvaart het streven naar een verkeersluwe dijk is opgenomen. Wij parkeren op ons eigen terrein achter het huis, terwijl er naast ons pand ook nog een grote parkeerplaats is er altijd plaats is. Wij wonen 10 meter van De Klugt af die ons toegang biedt in alle denkbare richtingen. Wij houden de Cruquiusdijk dus verkeersluw. Er wordt gesteld het pand is niet ontworpen om appartementen te huisvesten. Dat klopt, maar het is er wel uitermate geschikt voor. De boven elkaar gelegen appartementen hebben een woonkamer, keuken, badkamer, wasruimte en aparte slaapkamer. Alles wat nodig is past erin. Twee extra appartementen van ruim 50 à 60 m². Tevens werd genoemd: 'Dit is een oplossing die in stedelijk gebied thuishoort en niet in een dorpsmilieu'. Dat begrijpen wij niet. Een stedelijk gebied is al overvol. Daar is meer verkeer en nog meer parkeerproblemen. Het past juist daar waar nog ruimte is. Tot slot wordt er gesteld dat het precedent zou scheppen. Maar dat is er al. De buren naast ons hebben een vergunning voor drie appartementen en die zijn er al sinds 2017. Er is steeds een ongegrond tegenargument zonder dat er iemand van de gemeente echt is komen kijken naar de mogelijkheden in deze situatie. Na lang wachten is dan nu de beleidsregel omtrent woningsplitsing beschikbaar. Hierin staat dat de regels nu zijn vastgesteld voor het inzicht van de aanvrager. Geen verruiming van het splitsingsbeleid zoals beloofd. Wij hopen dat u hier als raad geen genoegen mee neemt. In het beleid staat dat het moet passen bij de verkeersstructuur en bij het parkeerbeleid. Zoals eerder aangegeven, vinden wij dat wij daaraan voldoen. Daarbij staat ook dat een woning vanaf 120 m² gesplitst mag worden en dat een maximum wordt geaccepteerd van een totaal van twee woningen. En waarom mag iemand in deze tijd van woningnood die over 274 m² beschikt waarvan hij 120 m² niet gebruikt, niet de woningnood van twee mensen oplossen door twee extra appartementen beschikbaar te stellen? Dat zou een verruiming van het beleid kunnen zijn. Ik hoop dat uw raad verruiming mogelijk gaat maken en juist wil kijken naar de mogelijkheden. U bent allen wederom van harte welkom om bij ons langs te komen om onze uitermate geschikte gesplitste woningen te komen bewonderen. Dank voor uw tijd.

De VOORZITTER: Bedankt voor uw inspraak. Ik kijk even rond of er op dit moment al vragen zijn voordat mensen aan uw uitnodiging tegemoet gaan komen. Zijn er vragen aan mevrouw Stuy? Dat is niet het geval zie ik. Dank u wel. Dan staat hier dat ik ook de gelegenheid moet geven om nu al vragen te stellen aan het college maar dat lijkt mij niet handig. Het lijkt mij handig dat wij de eerste termijn beginnen en als u vragen heeft over de inbreng van mevrouw Stuy, die dan in de eerste termijn te verwerken. Dan geef ik nu het woord aan de heer Koning namens het CDA, die ook wat extra tijd mag als indiener van het sessieverzoek.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter. Ik som eerst in chronologische volgorde de gebeurtenissen op die aan de sessie voorafgingen. In het coalitieprogramma 2019-2022 wordt letterlijk gesteld: 'Omdat nieuwbouw de nodige tijd vergt, biedt het college meer ruimte aan nieuwe initiatieven zoals het splitsen of onderverhuren van woningen.' Daartoe komt het college in najaar van 2019 met een plan van aanpak hoe het deze initiatieven wil stimuleren. Bij het uitblijven van het beloofde plan van aanpak is op 16 september 2021 een motie aangenomen waarin het college wordt verzocht zo spoedig mogelijk beleid op te stellen waarmee het splitsen van woningen wordt verruimd. Dit, nadat eerder werd toegezegd dat de verruiming zou worden geregeld in de Huisvestingsverordening. Daar werd echter niets in geregeld. Het paraplubestemmingsplan Wonen zou ook een uitstekend middel geweest zijn, maar daarin staat alleen dat in het eerste kwartaal van 2022 met een voorstel tot verruiming wordt gekomen. Dit is ook niet gebeurd. Op schriftelijke vragen van 2 september 2001 werd geantwoord dat de verruiming uiterlijk in januari 2022 aan de raad wordt voorgelegd. Forza! heeft bij de voorjaarsrapportage 2022 nog een motie ingediend om tot beleid te komen welke weer werd ingetrokken omdat er mondeling toezegging kwam dat het beloofde beleid in het derde kwartaal 2022 zou worden aangeleverd. Dat werd uiteindelijk

het vierde kwartaal 2022. Voorzitter, waarom heeft dit vier jaar moeten duren? Waarom is met de uitwerking pas in het eerste kwartaal van 2022 begonnen? Dat staat namelijk letterlijk in de nota die we nu bespreken. Ik dacht in mijn onschuld nog dat het opzoeken van alle informele niet-vastgestelde en niet-transparante regels het college vier jaar had beziggehouden. Maar dat is het dus niet. Beseft het college wat dit bij raadsleden doet? Zij voelen zich volstrekt niet serieus genomen. Het draagt ertoe bij dat hun moreel ernstig wordt aangetast en dat zij zich weerzinwekkende figuren gaan voelen. Wat het nog ernstiger maakt is dat er helemaal geen sprake is van verruiming. Er blijken alleen nimmer vastgestelde, informele, niet-transparante regels te bestaan en die worden nu met deze nota beleid gemaakt. Het is dus puur het op schrift stellen van het tot nu toe gehanteerde beleid. Waarom heeft het college geen invulling gegeven aan de wensen van de raad? Temeer daar het college dit zichzelf ook tot doel had gesteld. Het blijft voorts wel buitengewoon curieus dat aanvragen voor woningsplitsing jarenlang werden getoetst aan regels die nimmer zijn vastgesteld. Dan hebben het wel over kwesties of je een dak boven je hoofd krijgt. We hebben net van de inspreekster gehoord dat er ook afwijzingen volgen op basis van vermeende feiten. Afwijzingsgronden die wel worden gehanteerd, maar in deze nota helemaal niet worden genoemd. De nota bevat voorts elementen die ons niet bevallen. Waarom zou een woning maar maximaal één keer gesplitst mogen worden? Stel iemand heeft een eigen woning waarvan hij 120 m² niet gebruikt. Hij wil de woning daarom splitsen zodat er ruimte ontstaat om meerdere woningzoekenden aan een woning te helpen. Zo levert hij toch een bijdrage aan de oplossing van de woningnood? Er is bepaald dat een appartement minimaal 33 m² moet zijn. Dan is het toch winst om twee appartementen van 60 m² te realiseren. Waarom zou dit niet kunnen? Bij tot woning omgebouwde kantoorpanden leggen wij onszelf toch ook geen restricties op? Je bepaalt hoeveel vierkante meter een woning moet worden, vervolgens bereken je de oppervlakte van de algemene ruimte, dat trek je af van de totaal beschikbare ruimte en tenslotte deel je die door de oppervlakte per appartement. Zoveel woningen kunnen er dan komen. Een ander voorbeeld: bij een gebruiksoppervlak van meer dan 50 m² moet er ook opeens sprake zijn van een eigen buitenruimte zoals een tuin, dakterras of balkon. Een fietsenberging wordt verplicht gesteld. Tegelijk wordt gesteld dat een fietsenberging niet zou kunnen worden toegestaan omdat dit wellicht afwijkt van het bestemmingsplan. Wat een onnodige regeltjes allemaal. Mijn eigen schuur zit helemaal vol. Mijn fiets kan er dus niet bij. Dus die staat buiten. Waar is de burgerplicht geregeld om een fiets binnen te stallen? Wat wordt het voor onze inwoners op deze manier allemaal nodeloos ingewikkeld gemaakt. Ik lees: "Als aanvulling op de beleidsregels afwijking bestemmingsplan 2021 en het bestemmingsplan Parapluplan Wonen, vervolgens met toepassing van artikel 2.12, eerste lid onder a, onder 2 van de Wabo, in combinatie met artikel 4, lid 9 van bijlage II van het Besluit Omgevingsrecht, kan voor woningsplitsing de zogenaamde kruimelprocedure worden toegepast. Binnen de bebouwde kom duurt deze procedure acht weken, buiten de bebouwde kom 26. Waarom nemen wij in elk bestemmingsplan de bepaling op dat een woning slechts door één huishouden bewoond mag worden. Is het de bedoeling om problemen te creëren in plaats van dat we ze oplossen? Is het college bereid de éénhuishoudenrestrictie niet langer in bestemmingsplannen op te nemen of deze regel niet als beletsel bij een initiatief tot woningsplitsing te gebruiken? Er komt nog bij dat een burger wiens plan op deze gronden wordt afgewezen en die zich wendt tot de Raad van State, tegen het volgende aanloopt: de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State stelt in zijn vonnissen alleen maar vast dat de gemeente bestemmingsplannen moet opstellen en dat zij daarin mogen opnemen wat zij nodig achten. De Raad van State doet dus puur formele afdoening zonder een enkele inhoudelijke beoordeling. Naar mijn mening is van rechtsbescherming dan geen sprake meer. Ten slotte, wij zijn blij, ook al is dit niet waar de raad om vroeg, dat de regels nu zijn vastgesteld en nu voor iedereen helder zijn. Dat is winst. Verder onderschrijven wij dat een goed leefklimaat voor de buurt gehandhaafd moet worden. Dat kan met de resterende regels. Nog een opmerking, misschien buiten deze materie om. Indien de raad besluit tot bijvoorbeeld de vaststelling van het Ringdijkbeleid, dan moet in dat voorstel duidelijk zijn dat een consequentie hiervan is dat er geen auto meer bij mag op de dijk. Dan weten we tenminste wat we besluiten. Wij willen van het college graag de toezegging dat er naast de nu geformuleerde regels nooit meer iets bij verzonnen wordt om initiatieven toch te kunnen afwijzen. Wij

gaan een motie indienen samen met een aantal andere partijen, waarvan wij hopen dat deze in voldoende mate door de raad wordt gesteund. Ik dank u wel.

De VOORZITTER: Ik dank u ook. U heeft uw tijd ten volle benut. Ik kijk rond wie er daarna het woord kan voeren. De heer Vermeulen zag ik al, daarna de heer Van Laar en daarna mevrouw Van Straten en dan kom ik wel bij het rijtje terug. Eerst de heer Vermeulen namens Forza!

De heer VERMEULEN: Goedenavond, dank u wel voorzitter. Om te beginnen, de fractie van Forza! kan zich helemaal vinden in de inleiding door de heer Koning. Wat ons betreft luistert het college inderdaad slecht naar de wensen van de raad. Dat maakt ons niet zo weerzinwekkend als de heer Koning zich schijnt te voelen, maar toch. De gemeente Haarlemmermeer probeert al een aantal jaren te werken vanuit een positieve grondhouding: het 'ja, mits'-principe. Ik moet opmerken dat wij het gevoel hebben dat het nog wat stroefjes gaat. Wat Forza! betreft is in principe het beste beleid, geen beleid. Wij zijn geen voorstander van het reguleren als doel op zich. Beleid maak je pas als je vermoedt dat bij ontbreken daarvan ongewenste maatschappelijke effecten optreden. Welke ongewenste maatschappelijke effecten ziet het college dan bij woningsplitsing? Onze fractie is verbaasd dat de regel dat een woning slechts bewoond mag worden door één gezin blijkbaar aangewend wordt om verzoeken tot woningsplitsing af te wijzen. Dat lijkt ons oneigenlijk gebruik, immers, woningsplitsing is het bouwkundig en functioneel splitsen van een bestaande woning in twee of meer aparte woningen of het realiseren van één of meer woningen binnen de aaneengesloten hoofbebouwing. Dat wil dus zeggen dat er dan ook makkelijk in iedere woning door één gezin gewoond kan worden. Het kabinet wil dat in 2030 de Nederlandse woningvoorraad met 900.000 exemplaren uitgebreid zal zijn. Wij zien momenteel dat kopers van nieuwbouwwoningen afhaken en investeerders zich terugtrekken. Met het aanmoedigen van woningsplitsing kunnen wij op korte termijn extra woningen realiseren zonder groen op te offeren en zonder als gemeente grote investeringen te moeten doen. In 2040 bestaat de Nederlandse bevolking voor meer dan een kwart uit 65-plussers waarvan een derde ouder dan tachtig jaar. Een groep die veelal woonruimte leeg heeft staan. Die willen graag blijven wonen in hun vertrouwde woonomgeving, maar ook geschikte woningen voor bejaarden zijn er onvoldoende. Het opsplitsen van de woning met aparte opgang en nutsvoorzieningen zou dan een goed alternatief kunnen zijn. Verder is het zo dat het splitsen van de bestaande woning voor een veel lagere stikstof- en CO_2-uitstoot zorgt dan het bouwen van een nieuwbouwwoning. Daarnaast wordt de bestaande woning tijdens de verbouwing veelal gelijk verduurzaamd. Dat lijkt ons win-win. Hypotheekverstrekker BLG Wonen heeft becijferd dat er momenteel 502.277 woningen in Nederland gesplitst zouden kunnen worden. Dat lijkt mij voor het college ook iets om over na te denken. De huidige nota is wat ons betreft een eerste stapje maar staat nog ver van het aanmoedigen van woningsplitsing en daarmee gebruikmaken van de mogelijkheden die de huidige woningvoorraad biedt. Forza! roept het college dan ook op om, zoals het in 2019 reeds beloofde, met beleid te komen dat het voor onze inwoners makkelijk en aantrekkelijk maakt om onder één dak meerdere woningen te creëren en tot zover de huidige nota als handleiding te gebruiken. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel voor uw inbreng. Ik geef het woord aan de heer Van Laar, namens de PvdA.

De heer VAN LAAR: Voorzitter, dank u wel. De PvdA is voor het splitsen van woningen, grote woningen omdat we dan van onbetaalbare huizen, betaalbare huizen maken. Daar zijn we natuurlijk van. We hebben wel zorgen over de leefbaarheid en daarom kan ik een heel eind meegaan met het betoog van de heer Koning, maar niet helemaal. Wat de PvdA betreft is één keer splitsen voor bijna alle huizen voldoende. Zeker bijvoorbeeld in een straat waar veel dezelfde huizen staan, als die zich lenen voor twee keer splitsen kan je al heel snel leefbaarheidsproblemen krijgen en heb je in plaats van twee alleenstaande buren in één keer zes gezinnen naast je wonen. Dat lijkt me veel, dus daar willen we niet

vanaf. Tegelijkertijd schetst de inspreekster een situatie waarin je hele grote panden hebt met parkeren op eigen terrein die zich wel lenen voor twee of drie of vier keer splitsen. Waarom zou dat dan daar niet kunnen? Moeten wij daar niet een andere categorie voor maken? Bijvoorbeeld vanaf 180 m² dat we met parkeergelegenheid op eigen terrein, daar wel twee keer splitsen toestaan. Zou dat niet logisch en ook passender zijn? Of kunnen wij daar de hardheidsclausule voor gebruiken? Dat we zeggen, we gaan die woningen anders beoordelen dan voorheen en we gebruiken de hardheidsclausule. Met anders dan voorheen bedoel ik de sfeer die er uit deze stukken ademt dat de woningnood alleen opgelost mag worden als dat geen enkel ander probleem erger maakt. Eén auto erbij schijnt overal een probleem te zijn. Ik denk, die mensen moet ergens wonen, dus als zij bij ouders op zolder gaan zitten, hebben ze ook een auto. Geef die mensen een eigen huis, en hebben ze ook een auto, ja en dan gaan ze even over de dijk. De woningnood is wat ons betreft een groter probleem en vraagt meer urgentie dan nu van het college lijkt te worden gegeven. Dus sta die extra verkeersbewegingen toe, zorg dat mensen een dak boven hun hoofd krijgen want we hebben steeds meer thuislozen in onze gemeente. De buitenruimte vinden wij ook een eis die wij kunnen laten vallen. Heel veel woningen in Nederland hebben geen buitenruimte en mensen kunnen daar prima wonen, maar aan de berging zouden wij wel weer graag vasthouden, want een berging geeft zowel binnenhuis veiligheid, want veel fietsen worden in gangen gezet, als voor verrommeling in de buurt. Maar ook daar zou je weer makkelijk van moeten kunnen afwijken als de situatie daarom vraagt. In principe zou je wat ons betreft mensen die splitsen wel willen stimuleren om een berging aan te leggen. Kan het college daarop reflecteren? Wij zouden ook graag liever een minimale grootte zien van 50 m² van woningen maar wij kunnen de redenering van het college om 33 m² te kiezen wel volgen. Wij vragen ons wel af of daar niet een soort van tweesporenbeleid gevoerd kunnen worden. Dat je 50 m² wel stimuleert want in principe zijn woningen van 33 m² nu misschien wel courant maar straks niet meer als er wat minder vraag is naar woningen. Dat lijken ons nog overwegingen om mee te nemen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Van Straten namens de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Het is al meerdere malen aangehaald, wij hebben met een woningnood te maken. Volgens mij staat hij bij iedereen ongeveer op prioriteit 1, in ieder geval de top 3 denk ik. Er zijn grofweg twee mogelijkheden: of wij moeten meer bouwen of wij moeten de bestaande woningvoorraad beter benutten. Dat splitsen is een van de mogelijkheden om de bestaande voorraad beter te benutten. Het zal niet heel de woningnood oplossen, maar het gaat er wel toe bijdragen. Wij hebben daarom in de vorige collegeperiode ook al aangegeven: dit gaan wij mogelijk maken, dit gaan we verruimen, het is laaghangend fruit zoals we dat noemden. Het kan snel en makkelijk opgepakt worden. Wij hebben in de vorige collegeperiode als VVD ook al een motie moeten indienen om het af te dwingen, want het werd maar niet gedaan. Nu hebben we eindelijk een stuk en dat is winst, zoals de heer Koning zegt. Alleen als we dan het stuk lezen, worden wij toch niet helemaal blij. Ik zal aangeven waarom. Als eerste missen wij het totale gebrek aan urgentie om de woningnood aan te pakken. Wat willen wij bereiken, onder dat kopje staat: 'Wij willen duidelijke regels en minimumeisen voor splitsing.' Het opstellen van regels kan nooit een doel zijn wat de VVD betreft. Er moet altijd een achterliggend hoger doel zijn. Het opstellen van regels kan hoogstens een middel zijn. Dat dat hier staat, geeft ons de indruk dat de urgentie ontbreekt. De urgentie om de bestaande woningvoorraad beter te benutten. Het tweede punt van kritiek is hier al eerder genoemd, het gaat over het ontbreken van een verruiming. Het is gewoon het opschrijven van bestaande regels. Er is geen extra inspanning geleverd om de woningnood te verzachten en dat is wat ons betreft echt een gemiste kans. Het derde punt van kritiek is dat er ook heel veel betuttelende regels en criteria in staan waarvan ons echt het nut ontgaat. Dat zijn ook de regels die al eerder genoemd werden, als een woning groter is dan 50 m², moet er kennelijk een fietsenhok gemaakt worden of een terras of een tuin. Het ontgaat ons echt waarom dit zou moeten. Zo ook dat een woning van 120 m² maximaal in twee gesplitst kan worden. Wij horen hier vanavond ook genoeg voorbeelden waarin het beperkend werkt en wat ons betreft niet het doel bereikt

dat wij willen bereiken, namelijk zoveel mogelijk mensen een dak boven hun hoofd geven. Dus wij horen heel graag de reactie van het college. Het zijn eigenlijk dezelfde punten zoals die in de motie worden genoemd, dus wat dat betreft kan de motie onze steun ook krijgen. We wachten nog even ook reactie van het college af en ook het tweede termijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Van de Meeberg namens D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik ga niet in herhaling vallen want ik kan mij erg goed vinden in de woorden van zowel het CDA, als de PvdA, als Forza!. Hadden wij nou nog maar een wethouder deregulering, die zou hier wel raad mee weten. Maar ja, die hebben wij niet meer. Wat mevrouw Van Straten zegt, helemaal mee eens, regels stellen moet geen doel zijn. Wij kunnen ons ook vinden in de motie die het CDA heeft opgesteld en ik ben heel erg benieuwd naar de reactie van het college en daarna de tweede termijn. Tot zover. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ja ik ben inmiddels zelf ook wel benieuwd, maar ik ga toch even nog het rijtje af. Eerst geef ik het woord aan mevrouw Hup, namens de ChristenUnie-SGP.

Mevrouw HUP: Dank u wel. Ook ik sluit mij geheel aan bij de gesproken betogen. Ik heb wel zelf ook iets opgesteld en ga dat wel gewoon inbrengen. Laat ik vooropstellen dat wij heel blij zijn met dit sessieverzoek en dat wij ook kennis hebben genomen van de nota. We hebben daarin nog wel onze twijfels. Is het dan passend. Is het dan echt om in uitvoering mee de gemeente in te gaan? Wij zijn heel erg voorstander van woningsplitsingen. Het is heel erg noodzakelijk. Laten we samen ook snel betaalbare en bewoonbare woningen genereren. Dit is echt een oproep ook aan het gemeentebestuur om dat te regelen. Het moet zorgdragen voor een gedifferentieerd woningaanbod waarbij echt aandacht wordt gegeven aan het huisvesten van starters of senioren, misschien zelfs wel gehandicapten. Het mag niet zo zijn dat je ergens wilt wonen maar dat het niet kan, of dat je misschien mooie plannen hebt en dan uiteindelijk weer van het kastje naar de muur wordt gestuurd en misschien zelfs moet worden uitgezet. Dat willen wij echt niet nog een keer zien in de gemeente. Ook ik ben heel benieuwd naar de reactie van het college zo meteen. Dat er een betere regelgeving moet komen is dus duidelijk. Ik vraag mij ten zeerste af of deze beleidsregel met alle gestelde voorwaarden nu, die er op het eerste oog goed uitziet, ook echt in de uitvoering goed gaat werken. Ik wil niet echt een politieke discussie starten, maar meer kijken naar een oplossing. Laten we vooral met elkaar vanavond proberen eruit te krijgen wat het college misschien morgen al zou kunnen doen. Ik ben wel benieuwd of er daadwerkelijk nu mensen in de rij staan die momenteel echt wachten en staan te springen om morgen al een woning te splitsen in dit geval. Is er wat meer inzicht te geven misschien, van het aantal ingediende initiatieven? Wij hebben dat niet echt kunnen terugzien, maar die zijn er ongetwijfeld. Er is urgentie, er is woningnood dus het kan echt tot een mogelijkheid nu behoren. Woningsplitsing toestaan is prima als mensen hier zelf de kans in zien, maar het moet niet zo zijn dat mensen hun huis moeten opofferen. Dus laten we gewoon huizen beschikbaar stellen. Als je dan out of the box wilt denken, kijk je nog misschien een keer naar kavelsplitsing, Tiny Housebeleid in achtertuinen. Misschien is dat nog iets, dat is nu best een stap te ver, maar wellicht kunnen wij het daar in tweede termijn nog over hebben. Wij kunnen nu in ieder geval instemmen om tot het einde van 2023 af te wachten hoeveel woningsplitsingen er zijn, of het daadwerkelijk ook goed gaat of dat het wordt afgekeurd. Als echt blijkt dat deze beleidsregel niet werkt, willen we het weer terug naar de tekentafel te sturen. Wij steunen wel de motie van het CDA. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Roos namens Forum voor Democratie.

Mevrouw ROOS: Dank u wel voorzitter. In ieder geval dank voor het sessieverzoek. De heer Koning heeft reeds het gevoel over dit onderwerp goed verwoord. Gevraagd is om verruiming, dat is eerder

toegezegd en nu zijn er regels die eigenlijk al waren opgesteld, zoals de VVD ook al opmerkte, met wat betuttelende regeltjes. Aangegeven wordt dat er nu een opzet is gemaakt en dat later het beleid en eventueel het bestemmingsplan nog wordt aangepast. Waarom dan pas? Utrecht en Den Bosch hebben reeds verruiming in de regels opgenomen. Waarom is daar niet naar gekeken? Nu gaan wijzigingen weer langer op zich laten wachten, als deze er dus al komen. Woningnood is hoog en woningsplitsing kan zorgen voor een aanvulling van de woningvoorraad. We zien graag een splitsingsmogelijkheid voor meer dan twee woningen, als inderdaad de leefbaarheid niet in het geding komt natuurlijk. De ingediende motie is duidelijk en heeft onze steun. Dank u wel.

De VOORZITTER Dank u wel, ik geef het woord aan de heer Zuyderwijk namens GroenLinks.

De heer ZUYDERWIJK: Dank u wel voorzitter. In 2021 is een motie aangenomen waarin de raad het college opdroeg een verruiming van het woonsplitsingsbeleid uit te voeren. Want splitsing kan namelijk een manier zijn om binnen de bestaande woonruimte ruimte te vinden voor mensen die moeilijk aan de woning kunnen komen. Ook vond de raad dat er een oplossing moest komen voor de twee bewoners aan de Cruquiusdijk. Dat door het autoluw maken van de Ringdijk de twee bewoners uit huis gezet moeten worden, mag voor ons geen argument zijn. In oktober 2022 kwam het college met een nota, maar tot onze ontevredenheid zijn alleen de ongeschreven regels die gelden voor woningsplitsing omgezet. Wij staan nog steeds achter de motie van 2021 en willen dat deze uitgevoerd wordt. Wij willen graag van het college weten of het denkt dat het de motie ook heeft uitgevoerd. GroenLinks wil graag dat het woonsplitsingsbeleid wordt verruimd. Het punt dat de woningen een eigen buitenruimte moet hebben om de woning te splitsen is voor ons niet nodig. Daarnaast kan een woning ook in drie woningen gesplitst worden als er genoeg woonruimte is. Als de motie wordt aangenomen kunnen hopelijk eindelijk de twee bewoners die aan de Cruquiusdijk wonen, blijven wonen zoals zij dat al jaren met plezier hebben gedaan. Hier wil ik het even bij laten voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Woolthuis namens de HAP-fractie.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Als raad hebben wij al op meerdere momenten het college opgeroepen om out of the box de denken als het gaat om maatregelen die de woningvoorraad kunnen vergroten. Woningsplitsing is een van deze maatregelen. Ook onze fractie heeft al eerder haar teleurstelling uitgesproken dat wij dit in de vorige periode niet voorbij hebben zien komen. Maar vandaag hebben wij dus wel een voorstel in handen. Wordt mijn fractie echt enthousiast van dit voorstel? Realistisch gezien zal woningsplitsing niet een enorme hoeveelheid extra woningen opleveren, maar elke woning extra is winst. Zeker omdat wij zien dat er voorlopig weinig betaalbaar zal worden gebouwd en dat wij ons afvragen of er überhaupt veel gebouwd zal worden met uitdagingen waar de woningmarkt vandaag op vastloopt. Woningsplitsing kan dus een kleine bijdrage leveren om deze woningvoorraad te vergroten. Natuurlijk vinden wij dat je bij woningsplitsing moet kijken of het past binnen de omgeving. Maar de regels binnen dit stuk lijken het echt allesbehalve makkelijker te maken. Ze bevatten tegenstrijdigheden en lijken eigenlijk meer op een ontmoedigingsbeleid. Ik had wat voorbeelden om dit te illustreren maar die zijn allemaal al genoemd, dus ik zal ze niet herhalen. Een aantal hiervan staan ook al in de motie genoemd waar de heer Koning al aan refereert. Dan heb ik nog wel een ander punt. In dit stuk staat een kopje over het verhogen van de voorspelbaarheid van woningsplitsen. Dat gaf onze fractie eigenlijk hoop dat er ook nagedacht was over welk type woningen er dan geschikt zijn om te splitsen en welke juist niet, omdat er bijvoorbeeld al een tekort is aan een bepaald type. Alleen vonden wij dit niet terug. Voor ons ligt die voorspelbaarheid vooral bij de sociale huurwoningen. Het percentage sociale huurwoningen is extreem laag. Lager dan we zouden willen, dus ook een oproep aan het college: ga samen met Ymere en de andere sociale woningcorporaties om de tafel en bespreek welk type woningen en waar het aantal sociale huurwoningen kan worden gesplitst zodat dit kan resulteren in een kleine toename van ook het sociale woningaanbod. Mijn fractie zou graag zien dat er al een plan klaar

ligt voor de vrijkomende grote sociale huurwoningen die kunnen worden gesplitst waarbij wij graag zien dat beneden seniorenwoningen komen en boven misschien jongeren of starters of éénpersoonshuishoudens, zodat we een betere menging van jong en oud krijgen in de diverse wijken, ook in de kleinere dorpen. Voorzitter, voordat ik afsluit, doet mijn fractie ook nog een andere oproep richting het college. Als wij deze regels hebben afgetikt en we woningsplitsen ook echt mogelijk gaan maken ziet mijn fractie ook graag dat er andere voorstellen richting de raad komen om de leegstaande hotels en bedrijfspanden zo snel mogelijk om te bouwen tot appartementen, om bedrijventerreinen waar mogelijk ook een woonbestemming te geven en plannen voor de Tiny Houses, want we weten allemaal dat hier nog steeds weinig voortgang in is. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik kijk even naar mijn rechterhand, de heer Beusenberg? De heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ik wil mijn collega's hartelijk danken en natuurlijk ook de heer Koning voor het inbrengen van deze sessie en het mogelijk maken van deze sessie. Wij hebben op een paar partijen na nagenoeg iedereen gehoord. Ik kan concluderen dat wij maar één ding met zijn allen willen, en daar is Sociaal Rechts Haarlemmermeer natuurlijk ook een partij van, en die zal ook de motie van de heer Koning, van het CDA steunen. Het verzoek aan het college is: doe er alles aan om de nodige hiaten die er mogelijk zijn bij splitsing, om die weg te nemen, dat wij zo snel mogelijk de woningsplitsing kunnen aanvangen want er is een groot tekort. Mijn collega's zeiden het al en daar sluiten wij ons volledig bij aan dat is het. Dus aan het werk.

De VOORZITTER: Duidelijk, u heeft ook nog wat tijd over op deze manier. Dat komt niet elke week voor kan ik inderdaad beamen. Ik geef het woord aan de heer Sulmann namens GEZOND Haarlemmermeer.

De heer SULMANN: Dank u wel voorzitter. Het geluid zo horende vanavond wil ik toch ook nog een iets ander geluid voortbrengen buiten het andere geluid van mijn stem. Vanavond dus een sessieverzoek met de vraag waarom het nog niet tot verruiming van de regels omtrent woningsplitsing is gekomen. Dit zou namelijk in het huidige coalitieakkoord staan. Ik was toch even benieuwd of dit wel klopt. Ik citeer het huidige coalitieakkoord wat betreft woningsplitsing. "We voeren de hospitaregeling in en onder voorwaarden staan wij woningsplitsing toe." Dus voorwaarden, geen verruiming. Wat ons betreft prima. Op dit moment zijn er informele regels en deze worden formeel gemaakt door de nota Beleidsregels omtrent woningsplitsing. En juist de belangrijke knelpunten bij woningsplitsing staan genoemd in de nota. Woningsplitsing lijkt misschien een oplossing maar het kan leiden tot parkeer- en verkeersoverlast, extra druk op de openbare ruimte onder andere door afvalbakken, ongewenste verandering van de woningvoorraad en de leefbaarheid in de wijk staat onder druk. Daarbij trekt versoepeling van de regels ook weer beleggers aan op onze woningmarkt en die willen wij natuurlijk juist weren. Dan is er nog de motie die is aangenomen. Echter, deze motie was in het leven geroepen vanwege een specifiek individueel geval aan de Cruquiusdijk, waarbij de motie vooral oproept om duidelijkheid te krijgen. En dat is nu precies wat de nota beoogt: duidelijkheid op de nu vooral informele regels. Dus wat ons betreft is de nota precies wat het is, het geeft duidelijkheid aan de mogelijkheden van woningsplitsing. Verruiming is wat ons betreft niet nodig. We moeten de problemen van de woningmarkt niet afwimpelen op onze huidige bewoners. Splitsen kan alleen mogelijk zijn op basis van duidelijke en strikte regels. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Koning heeft een vraag aan u.

De heer KONING: Ik wil hem er eigenlijk op wijzen dat ik het huidige coalitieakkoord helemaal niet heb genoemd. Ik heb alleen het coalitieakkoord uit 2019 genoemd.

De VOORZITTER: De heer Sulmann.

De heer SULMANN: Dat klopt, dat heeft u ook niet, maar volgens mij staat in het sessieverzoek te lezen dat het ook in het huidige coalitieakkoord staat, dus die informatie heb ik genomen.

DE VOORZITTER: Ja, ik ben niet zo geïnteresseerd in het hele debat of het er in staat of niet, maar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik heb inderdaad een vraag aan de heer Sulmann. Mijnheer Sulmann heeft het over duidelijke en heldere regels en dat zou wel prettig zijn als dat zo was. Is mijnheer Sulmann het met de fractie van Forza! eens dat de huidige regels zich enorm voor interpretatie lenen en naar willekeur toegepast kunnen worden?

De VOORZITTER: Ik denk dat dit al iets is voor de tweede termijn, maar de heer Sulmann.

De heer SULMANN: Volgens mij is hier vanavond ook gezegd dat het juist heel uitgebreide regels zijn. Ik hoorde zelfs bij de VVD het woord dat zij natuurlijk vaker gebruiken, betutteling. Ik denk dat de interpretatie misschien juist wat wegvalt doordat het heel duidelijk over 33 m² of 50 m² of berging of dakterras gaat, dus ik vond ze vrij uitgebreid en duidelijk. Dus wat mij betreft niet zo interpretabel.

De VOORZITTER: Ik dank u wel. Ik geef als laatste in deze ronde het woord aan mevrouw Mekern namens BVNL.

Mevrouw MEKERN: Dank u voorzitter. Wij kunnen ons geheel vinden in de woorden van de heer Koning en bijna de hele raad. We zijn bijna weer eensgezind, bijzonder. Daardoor zijn wij ook mede-indiener van de motie die door het CDA wordt ingediend, want wij zijn voorstander van creatieve oplossingen om de woningnood zo snel mogelijk te verminderen en wij denken als fractie dat het plan dat zij voorstellen daaraan gaat bijdragen. Wel had ik een vraag naar aanleiding van de inspreker. Een van de afwijzingsgronden was volgens mij een autoluwe dijk. Dan vraag ik me toch af hoe de buren dan wel een vergunning hebben kunnen krijgen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Veel vragen aan het college, ook een oproep. Ik ga eerst maar eens vragen aan het college om de vragen te beantwoorden. Ik moet even opmerken, EEN Haarlemmermeer is er niet en maakt geen deel uit van de beraadslaging. Het woord is aan de heer Nobel namens het college.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, dank u wel. Ik denk dat mijn collega en ik namens het college ons best wel aan kunnen sluiten bij heel veel wat gezegd is. Namelijk, het heeft veel te lang geduurd. 'U had dit al in 2019 moeten doen'. Daar sluit ik mij volmondig bij aan. Het heeft veel te lang geduurd. Er is niet niets gebeurd in de vorige periode. In het woonbeleid is best het een en ander aangepast, maar uiteindelijk moesten er ook in ruimtelijke stukken zaken worden aangepast. Dat ligt nu voor. Bij de start van dit college heb ik me voorgenomen om dit ook direct op te pakken als nieuwe wethouder Ruimtelijke Ordening. Dit is het resultaat ervan. Daar kunnen wij en daar moeten wij denk ik ook met elkaar over wisselen. Is het niet betuttelend? Staan er niet te veel regels? Waarom doen we al die zaken? Daar kom ik zo op, want dat hebben wij wel met reden gedaan. De VVD gaf aan en daar kan ik mij ook bij aansluiten, urgentie om de woningnood te benadrukken, dat ontbreekt volledig in het stuk. Daar ben ik het mee eens. Dit is een technisch stuk om gewoon iets mogelijk te maken, maar ik ben het volledig met u eens. Het was best wel passend geweest om daar ook nog wat zinnen aan te wijden ook al is het een technisch stuk. Want dat is natuurlijk waarom wij die woningsplitsing willen verruimen. Ik wil niet terechtkomen in 'in het vorige coalitieakkoord stond dit, in het huidige coalitieakkoord staat dat'. Wij

wilden met elkaar beleid dat duidelijk was vooral ook voor de inwoner omdat we heel vaak horen van die inwoner 'het is voor mij niet duidelijk als ik mijn woning wil splitsen, waarom dat wel of niet mag.' Het ingewikkelde is als we dan bijvoorbeeld kijken naar een tuin of een fietsenstalling, dat lijken vrij betuttelende of onbenullige dingen, alleen als we het eruit laten en later zeggen wij in de toetsing 'ja, om die reden' en dat zei de PvdA ook al 'vinden wij dat er geen sprake meer is van een goed woon- of leefklimaat', dan komen wij eigenlijk uit op de bestaande situatie. Want splitsen kon al, we hadden er alleen geen beleid ervoor. Dat deden wij aan de hand van goede ruimtelijke ordening als iemand een aanvraag indiende. Om aan de voorkant heel duidelijk te zijn, hebben wij heel veel zaken opgenomen. Ik heb u goed gehoord. U zegt eigenlijk het zijn te veel zaken, ga daar nou nog eens goed doorheen. Dan zullen een aantal van die zaken blijven staan omdat die ook geregeld zijn in het Bouwbesluit. Dus daar kunnen we hoe dan ook, niet van afwijken. Dan kun je zeggen noem ze dan niet aan de voorkant, maar iemand gaat die aanvraag doen en moet uiteindelijk aan het Bouwbesluit voldoen, dus dan zou ik ze liever wel aan de voorkant noemen, want anders zegt iemand aan de achterkant: 'ja, dat had u ook kunnen vertellen.' Ik zal nogmaals al die zaken die ook benoemd staan napluizen. Klopt alles, staat alles in het Bouwbesluit of zijn er zaken die wij kunnen schrappen - dat is eigenlijk ook waar de motie toe oproept - die kunnen we laten vervallen. Maar de reden dat al die zaken erin staan is juist om aan de voorkant duidelijk te maken dat als u hier niet aan voldoet, denken wij dat er geen sprake is van een goed woon- of leefklimaat. De PvdA gaf aan: die auto mag voor ons wel verdwijnen maar ja, die fiets en dat groen vinden wij wel belangrijk. Dan moet u misschien daar ook een gesprek met elkaar over hebben want ik denk dat dat voor elke partij ook weer net iets anders ligt. Als wij die motie goed willen uitvoeren, wil ik wel duidelijk aan de voorkant weten wat wel en wat niet wordt verstaan onder een goed woon- en leefklimaat, want daar kun je best wel een boom over opzetten. Als u dat niet doet, dat kan, alleen dan krijgen wij dat de ambtenaren het gaan toetsen en/of voelt het vaak bij de raad als willekeur. Dat willen wij volgens mij niet met elkaar en daarvoor wilden wij ook duidelijke regels opstellen.

De VOORZITTER: Ik heb net aan de heer Beusenberg gezegd dat hij tijd overhad, ik zie dat hij die heel graag gebruikt, dus ik geef het woord aan de heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ik hoorde de wethouder zeggen over mogelijke toetsing, met het oog op een fietsenstalling. Maar is het ook technisch en juridisch mogelijk voor de gemeente om dan te stellen 'daar waar mogelijk is'. En als het niet mogelijk is, nou ja, maar daar waar het wel mogelijk is, dat dat dan ingepast wordt.

De VOORZITTER: De wethouder.

Wethouder NOBEL: Ja, wij hebben dus al die zaken opgenoemd. Laten we even bij die fietsenstelling blijven. Ik weet niet of het helemaal klopt, maar stel hypothetisch, die fietsenstalling moet ruimte bieden voor vier fietsen en iemand maakt een fietsenstalling en die biedt ruimte voor drie fietsen. Dan hebben we een hardheidsclausule in een beleid waarvan wij kunnen zeggen: u heeft weliswaar niet vier fietsen in die stalling maar wel drie en daarom gaan we toch akkoord. Dat maakt dit beleid mogelijk. Dus dat zit er op zich al in. Dus dat is geregeld.

De VOORZITTER: De heer Koning.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter. Ik denk toch dat de wethouder het met mij eens is, zeker ook als je die inspraakreactie hoort, dat er wel gewoon sprake is van willekeur. Er wordt eenvoudig…

De VOORZITTER: De vraag is duidelijk, toch?

De heer KONING: Er worden een aantal afwijzingsgronden benoemd die gewoon onjuist zijn. Er is nooit iemand gaan kijken die zich heeft laten overtuigen of zijn argumenten wel juist zijn. Dat noem ik willekeur. En als ik dan nog even nog iets mag zeggen. Wat voor instrumenten heeft u allemaal wel niet? Om te beginnen, het is altijd strijdig met het bestemmingsplan. Dus degene die zo een initiatief heeft, is aangewezen op een gunst van de gemeente.

De VOORZITTER: Ik denk dat u nu weer de eerste termijn gaat herhalen. Ik wilde het college vragen eerst de beantwoording af te ronden.

De heer KONING: Oké, ik wacht het af.

De VOORZITTER: Dank u. Het college.

Wethouder NOBEL: Ik denk dat de heer Koning en dat gaf ik zojuist ook al aan… Een van de zaken die we juist hebben willen doen is duidelijkheid geven aan de voorkant aan de inwoner. Dat als diegene een woning wil splitsen, dan moet hij hier aan voldoen en dan vinden wij dat hij voldoet aan een goed woon- en leefklimaat. Ik heb velen van u gehoord die zeggen, er staan een heel aantal zaken in waarvan wij ons afvragen of dat per se nodig is voor een goed woon- en leefklimaat. Daar wil ik best nog een keer met de stofkam doorheen. Alleen blijft staan dat je hoe dan ook aan het Bouwbesluit moet voldoen. Dus dat lijkt me onverstandig om dat te schrappen. Als u zegt, maar dan zou ik u ook willen vragen om de motie aan te passen, voeg alleen dat toe wat in het Bouwbesluit staat, want anders wordt het 'wat vind ik wel of niet belangrijk?' Die kant moeten wij niet op willen. Mijn verzoek aan u is: scherp die motie nog aan. In de motie staat bijvoorbeeld ook bij de tweede bullet 'zodat bij woningen met voldoende ruimte'. Wat is voldoende ruimte? Is dat de binnenkant van de woning? Hebben wij het dan over een woning van 120 m² of 140 m², of bedoelt u met voldoende ruimte de buitenkant, het perceel? Dat zijn allemaal zaken die ik niet zelf wil gaan bedenken, want dan kan ik alle kanten op. Ik heb daar echt een verduidelijking nodig als ik dat ook goed wil invoegen in de motie. Een aantal partijen, in ieder geval Forza!, VVD, ik geloof ook D66 en SRH vroegen: kunnen wij dan ook splitsen in meer dan twee woningen? Kunnen we dat niet in het beleid toevoegen? Dat kan, alleen, dat gaf de heer Sulmann aan, maar ook de PvdA, wij hebben ook gekeken naar de leefbaarheid. Als je om je heen kijkt, zie je bijvoorbeeld dat Haarlem, Zaanstad, Amsterdam nu juist van woningsplitsen af gaan omdat het het woon- en leefklimaat juist aantast. Dan kun je zeggen, we maken beleid en we doen meteen drie weer of vijf woningen, alles is arbitrair, want waarom vijf en niet twee? Daar begin je al. Maar misschien wel belangrijker, splitsen in drie woningen kan wel maar dan weer volgens de goede ruimtelijke ordening en niet in het beleid. U kunt het nu aanpassen naar drie, ik geef alleen aan, splitsen naar drie kan al, alleen dan doen we het volgens het beleid en ik zou in een pilot, want dat doen we hier, niet direct naar nog meer gaan dan één keer splitsen. Maar goed, dat ligt bij u. Ik geef aan, dat kan al maar dan via een andere weg. Als u zegt: u moet dat veranderen dan gaan we dat uiteraard doen, maar denk daar toch nog even goed over na. Wij hebben in ieder geval aan de voorkant bedacht hoe we ook draagvlak kunnen behouden voor dit. Want als je ziet dat alle andere omliggende gemeenten juist afstand nemen, zou het zonde zijn als wij een pilot starten die faalt.

De VOORZITTER: Dit roept in ieder geval een aantal reacties op, extra vragen. Ik zag de heer Vermeulen en daarna mevrouw Van de Meeberg.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dank u wel. Om te beginnen is Haarlemmermeer geen studentenstad, dus wij zullen hier een hele andere populatie krijgen in gesplitste woningen dan in de steden die aangehaald werden. Wat ik eigenlijk wil mee geven is dat als je kijkt hoeveel jongeren zelfs tot in de dertig nog thuis wonen die dan waarschijnlijk ook daar een auto hebben, het alleen maar verplaatsen is van de ene plek naar de andere. Dus je mag wel met meerdere auto's binnen een gezin

omdat we geen kans zien die mensen te huisvesten, maar tegelijkertijd zegt u dat als wij wel kans zien om die mensen zelfstandig te huisvesten dan wilt u de auto's weer niet voor de deur hebben. Kunt u dat een beetje duiden?

De VOORZITTER: Ik ga eerst het woord geven aan mevrouw Van de Meeberg hierop aansluitend.

Mevrouw van de MEEBERG: Met het gevaar dat het een te technische vraag is, maar misschien kan de wethouder daar iets over zeggen. Ik was even benieuwd hoe het eigenlijk zit als je gesplitst bent en je zou dat weer willen terugdraaien in een later stadium. Of de wethouder daar misschien iets over zou kunnen zeggen.

De VOORZITTER: Twee verschillende vragen. De heer Nobel.

Wethouder NOBEL: Dat laatste weet ik niet, daar moet ik echt op terugkomen. Ik kan me voorstellen dat je woningen ook kunnen samenvoegen, dat het technisch mogelijk is, maar laat ik daar nou schriftelijk op terugkomen. De vraag van de heer Vermeulen sluit eigenlijk ook een beetje aan op een wens in de motie, namelijk: kunt u ons de toezegging doen dat er nooit meer een extra regel bij komt buiten de regels die we nu hier met elkaar opstellen. Dat is heel ingewikkeld, want als u met nieuw beleid komt en daar volgen regels uit, dan zal ik die ook moeten volgen en dan past dat uiteindelijk niet in de goede ruimtelijke ordening zoals u die vaststelt. Ik wil eigenlijk niet op casussen ingaan, dat heeft volgens mij niet zoveel zin. Als je ook kijkt naar bijvoorbeeld het Ringdijkbeleid. Dat is ook iets waaraan is getoetst. Dat staat helemaal los van hoe wij woningen met elkaar willen splitsen. Dus hoe meer beleid u aanneemt… Vandaag hebben we ook de vragen van bijvoorbeeld Forza! beantwoord over de polderlinten waarin we eigenlijk zeggen: we zijn tot de conclusie gekomen dat door dat beleid we een extra eis hebben toegevoegd. We komen met een nieuw raadsvoorstel omdat wij het eigenlijk onwenselijk vinden. Maar ik kan niet in een glazen bol kijken en zeggen: u gaat geen beleid meer aannemen dat een mogelijke belemmering vormt. Wat ik wel weet is dat we hiermee eigenlijk al die zaken waaraan we al toetsten op basis van goede ruimtelijke ordening, nu aan de voorkant duidelijk bij de inwoner neerleggen zodat diegene weet: hier ben ik aan toe als ik een woning wil splitsen. Dus het verhaal van parkeren, want dat was uw vraag, het parkeerbeleid blijft gewoon bestaan. Dan kan er wel makkelijk gezegd worden: dan maar even een auto meer op het terrein, of we staan even toe dat er iemand iets langer in de file moet staan. Dat kan gewoon niet. Dat is dezelfde reden waarom wij soms woningbouwprojecten niet kunnen laten doorgaan omdat de druk op de weg te groot wordt. Dat kan ik niet zomaar even naast mij neerleggen en dat staat los van de punten waarop wij gaan toetsen bij splitsen. Dus ik kan hier van dat punt uit de motie wel zeggen dat we het gaan doen, maar daarvan weet je eigenlijk al dat het helemaal niet kan.

De VOORZITTER: Ik denk dat ik eerst het college de termijn laat afmaken. Het lijkt mij handig dat we daar in tweede termijn inhoudelijk op doorgaan. Ik geef dan nu het woord aan mevrouw Steffens namens het college

Wethouder STEFFENS: Dank u wel voorzitter. Er was voor mij vanuit Woonbeleid eigenlijk maar een punt waar ik op kan reageren en dat is de vraag van mevrouw Woolthuis van HAP. Dat is het gesprek aangaan met Ymere over het splitsen van grote woningen, sociale woningen. Alhoewel ik dat op zichzelf een goed idee vind en dat gesprek zal ik dan ook met ze voeren, wil ik u wel meegeven dat het hebben van grotere sociale woningen juist ook iets is wat heel belangrijk is in Haarlemmermeer omdat wij weinig sociale woningen hebben en ook weinig hele grote en dat dat soms eigenlijk iets is waar best een tekort aan is. Dus ik wil het gesprek voeren, maar ik denk niet dat we in een soort algemene regel iets kunnen afspreken. Wat we wel kunnen doen, dat is volgens mij iets waar ik ook uw fractie vaker over heb gehoord, is zorgen dat de regeling Van Groot naar Beter, waar wij mensen die in een veel te groot huis

wonen vaak in een kleinere kern, de gelegenheid geven om te verhuizen zodat zij een grotere woning achterlaten, dat we dat nog actiever inzetten, want dan komen mensen ook terecht in de woning waar ze eigenlijk zouden moeten zitten. Dank u voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. U heeft het volgens mij heel goed volgesproken, want nu heeft de heer Nobel ambtelijk overleg kunnen plegen.

Wethouder NOBEL: Ook dat. Die app die ontploft, nee. Er was één vraag die nog openstond en dat ging over het wel of niet toestaan van één huishouden, om die restrictie te laten vallen. Dat kan je niet zomaar doen, want als je dat zou doen, dat betekent ook dat je bijvoorbeeld in gewone bestaande woningen bijvoorbeeld opeens arbeidsmigranten zou kunnen krijgen. Want als je die eis loslaat, dan kun je gaan verkameren. Dat moet je volgens mij niet willen. Die restrictie zie ik ook niet helemaal. Want op het moment dat je een woning splitst heb je in de ene woning één huishouden en in de andere woning heb je één huishouden. Dus ik zie het probleem daar ook niet zeg ik heel eerlijk. Voor de gehele woningvoorraad zie ik wel een probleem, daar zou ik niet aan gaan peuteren.

De VOORZITTER: Tot zover de eerste termijn van het college. Zijn er nog reacties op? Ik zie de heer Koning. Als reactie hierop of wilt u de tweede termijn starten? Als reactie, de heer Koning en daarna de heer Van Laar en mevrouw Mekern.

De heer KONING: Ik wil u in de eerste plaats erop wijzen dat wat mijnheer Nobel zegt, dat splitsen van woningen eigenlijk losstaat van het Ringdijkbeleid. Ik moet u er wel op wijzen dat het Ringdijkbeleid de reden was om splitsing niet toe te staan. Dus dat houdt wel degelijk verband met elkaar. Ik zal ook nog even toelichten waarom ik twee extra woningen wil toestaan. Je hebt bijvoorbeeld mensen die hebben een hele grote villa. Die kunnen misschien wel vijf appartementen van 33 m² realiseren. Maar, omwille van de leefbaarheid durf ik dat op dit moment niet vrij te geven. Ik ben daar dus een beetje voorzichtig in. Dus daarom zeg ik: wij moeten verruimen, dus laten we het van één naar twee extra woningen brengen en vervolgens gaan we dit najaar evalueren en nakaarten en ervaringen uitwisselen en dan zou je eventueel kunnen besluiten of het bij die hele grote villa's er nog meer moeten worden. Maar dat durf ik nu gewoon niet aan. Dat even ter toelichting.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij inderdaad dan iets om in de tweede termijn met uw collega's bespreken. Ik geef eerst het college wel de mogelijkheid om te antwoorden op de vraag over de Ringdijk.

De heer NOBEL: Voorzitter. Ik ben het met de heer Koning eens dat het Ringdijkbeleid eigenlijk voor één specifieke casus is, en dan gaan we toch richting een casus en dat wil ik helemaal niet doen, dat daar het woningsplitsen nog eens naar voren komt. Als je dat nou doet, dan kunnen we die situatie wel gedogen, toestaan et cetera. Daar ging het niet om. Destijds in het coalitieakkoord stond 'verruiming van het woningsplitsen'. Dat was überhaupt al het idee. Dat stond nog helemaal los van die casus. Ook in het huidige coalitieakkoord staat iets over splitsen, dus dat ligt hier gewoon voor. Voor de rest, u mag alle vragen stellen over welke casus dan ook, maar dan moeten we gewoon niet hier doen. Het gaat nu gewoon om een generiek beleid. Wat u eigenlijk aangeeft is voor ons ook aanleiding geweest om juist maar één splitsing mogelijk te maken en niet twee extra woningen, juist omdat we bang zijn dat misschien anders het effect heel groot zou kunnen zijn. Ik verwijs niet voor niets naar allerlei omliggende gemeenten die ermee zijn gestopt. Als u zegt: we willen het toch in het beleid, dan gaan we dat doen. Mijn antwoord is alleen: het kan en daar heb je dit beleid niet voor nodig. Het kan namelijk ook gewoon volgens de goede ruimtelijke ordening en het is een pilot. Maar nogmaals, als u dat anders wilt, gaan we dat doen.

De VOORZITTER: Ja, dat was ook de oproep die u kreeg. Maar ik zag nog andere vragen aan het college naar aanleiding van de eerste termijn. De heer Van Laar en mevrouw Mekern daarna. De heer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Ja voorzitter, ik verbaas mij wat over de beantwoording van het college. Je zou toch verwachten dat het college hier de eigen keuzes toelicht en verdedigt. Ik hoor vooral verwijzingen naar het Bouwbesluit en dergelijke. Als het bijvoorbeeld gaat over de buitenruimte, dat staat niet in het Bouwbesluit. Dat heeft de gemeente zelf verzonnen dat elke woning een dakterras of een tuin of een balkon moet hebben. Maar waarom kiest het college daar nu voor? Kan dat niet toegelicht worden? Kan het niet uitgelegd en verdedigd worden vanavond? Want het is nu toch de sessie over de woningsplitsing en de voorwaarden die wij stellen.

Wethouder NOBEL: Ja voorzitter, ik dacht dat ik dat al had gedaan. We hebben de zaken opgenoemd waarvan wij zeggen: dan wordt voldaan aan een goed woon- en leefklimaat, maar ik ben ook niet doof voor geluiden uit de raad. U geeft aan: dat willen we niet. Het moet eigenlijk alleen zijn datgeen wat moet. Daarom heb ik gezegd: prima, dan ga ik kijken wat in het Bouwbesluit staat, want dat moet. En zaken die u zojuist aanhaalt staan daar dan niet in. Die zullen we dan weghalen, maar, dat zeg ik dan op mijn beurt, als je van een goed woon- en leefklimaat wilt uitgaan, zou het goed zijn om die zaken er wel in te betrekken. Maar goed, ik hoor een meerderheid die zegt: dat willen wij niet, we willen alleen de zaken die echt in het Bouwbesluit staan. Nou, dan ga ik daarmee aan de slag. Ik kan hier ook heel star gaan zitten en doen alsof ik het niet hoor, maar ik heb u goed verstaan, dus dan ga ik daarmee aan de slag.

De VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan mevrouw Mekern.

Mevrouw MEKERN: Dank voorzitter, ik had één vraag. Dat was eigenlijk naar aanleiding van de inspreker, over dat een van de afwijzingsgronden was dan dat de dijk autoluwer moest worden. Klopt dit, en zo ja, waarom kregen de buren dan wel een vergunning?

De VOORZITTER: Dan gaan we toch weer over de casus.

Wethouder NOBEL: Ik heb zojuist ook al antwoord gegeven. Als u vragen heeft die specifiek toezien op één casus, stel die vooral schriftelijk dan gaan we die gewoon beantwoorden, maar vanavond wil ik het gewoon hebben over dit stuk.

De VOORZITTER: Dan wacht de heer Beusenberg tot straks. Zijn er op dit moment nog vragen? Ja toch, mevrouw Woolthuis. Ik dacht al. Mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel voorzitter. Ik ga ook een beetje in de richting van wat de heer Van Laar net zei. Waar mijn fractie toch een beetje moeite mee heeft is dat als we het college horen, dat er naast wat er op papier is gezet eigenlijk altijd wel een regel kan worden gevonden om woningsplitsing dus niet mogelijk te maken. Wij zien niet dat er ineens in één straat tien huizen achter elkaar worden gesplitst. Ik hoor het college ook woongenot noemen. Is het dan belangrijk dat je een tuin hebt voor een goed woon- en leefklimaat of ben je op je 35e gewoon blij dat je uit huis kan en dat je een eigen woning hebt, is dat voor jou dan een goed woon- en leefklimaat? Ik vind het heel erg suggestief en ik vraag mij af of het college dat met ons eens is.

De VOORZITTER: Er komt ook een debat. Mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Nee, geen debat hoor voorzitter. Aanvullend wilde ik in herinnering brengen wat ook mevrouw Hup van de ChristenUnie-SGP heeft gezegd: gebeurt dit nou vaak? Want wat mevrouw Woolthuis wat mij betreft terecht opnoemt, wij moeten echt niet verwachten dat er ineens 150 woningen bij komen hiermee. Het is kruimelwerk waarschijnlijk, maar wel een druppel op de gloeiende plaat en een van de onorthodoxe maatregelen. Maar misschien kan het college aangeven hoe vaak het hier al mee te maken heeft gehad.

De VOORZITTER: Het college over het kruimelwerk.

Wethouder NOBEL: Dat zien wij nu. We hebben dit beleid ook juist in het leven geroepen om dat makkelijker te maken, want anders moest het volgens de goede ruimtelijke ordening. Ik ben het wel met u eens, dat heb ik zojuist ook al gezegd, u heeft aangegeven: wij willen minder zaken opnemen. Nou, ik kan nog een keer toezeggen, dan gaan we daarop toezien en dan zullen wij alleen die zaken opnemen die in het Bouwbesluit staan, want daar moet aan worden voldaan. Dat zijn onder andere de tuin of de fietsenstalling. Die staan er dat niet of slechts summier in genoemd, dan halen we dat eruit, maar dan is mijn verzoek aan u: zet het dan ook zo in de motie want dan kan ik er iets makkelijker mee aan de slag. Ook zaken als voldoende ruimte, wat ik al aangaf, ja wat verstaat u daar dan precies onder? Ik moet wel een duidelijke opdracht hebben anders moet ik gaan gissen wat voldoende ruimte is, dan is dat 120 m² of 130 m², of bedoelden wij de tuin, dat heeft u vast niet bedoeld, maar dat moeten we ook niet willen. Het heeft lang genoeg geduurd, toch?

De VOORZITTER: Dan denk ik dat ik het college kan danken en u kan vragen om die motie te verduidelijken in de tweede termijn. Volgens mij is dat het meest effectief namelijk op dit moment. De heer Koning.

De heer KONING: Ik wil nog even een dingetje kwijt, naar aanleiding van de vraag van mevrouw Van de Meeberg. Ik heb indertijd aan een lid van het college gevraagd hoe het nou kan dat er op basis van informele, nooit vastgestelde regels besloten wordt. Toen kreeg ik als antwoord: ja, maar verzoeken om woningsplitsing komen weinig voor en dat het gewoon niet nodig was om daar echte regels voor te maken. Dat even ter aanvulling.

De VOORZITTER: Toen vonden wij het als raad wel nodig, geloof ik en volgens mij praten wij daar vanavond over. Maar de vraag van de wethouder was heel duidelijk aan de raad ook. Hij zegt toe best met de stofkam erdoorheen te willen, maar dan wel graag met een scherpe opdracht vanuit de raad. Dus ik ga aan de raad vragen om die scherpe opdracht te formuleren. De heer Vermeulen wil daar een voorzet toe doen.

De heer VERMEULEN: Ik wil dan inderdaad beginnen met beleid waaraan uiteindelijk consequenties blijken te zitten die in eerste instantie als de raad het aanneemt, voor hele andere consequenties zorgt dan dat in het beleid geformuleerd staat. Ik noem dan bijvoorbeeld het Ringdijkbeleid. Het is natuurlijk de bedoeling dat wij heel veel verkeer op de dijk tegengaan. Dan praat je natuurlijk over heel veel plekken waar sluipverkeer plaatsvindt, dat je dat wilt tegengaan. Maar als je dan diezelfde regel gebruikt die je in het leven hebt geroepen om juist de leefbaarheid van die Ringdijk te vergroten, dat je dan ook gewoon de bewegingen van bewoners erbij gaat betrekken, dan denk ik dat je ook je eigen beleid op de verkeerde manier uitlegt. Ik denk dat we het daar eens met zijn allen over moeten hebben. De heer Nobel noemde net al het voorbeeld van het antwoord op onze vragen, dat wij een visie vaststellen op de polderlinten, waar wij overigens tegengestemd hebben, om precies diezelfde reden die ook alweer oneigenlijk gebruikt wordt om ook weer een woningbouwproject de nek om te draaien. Ik denk dat dat een van de dingen is waar wij het over moeten hebben, dat als wij beleid vaststellen, wij onszelf daarmee niet in de voet schieten.

De VOORZITTER: Wie kan ik daarover om een reactie vragen? De heer Koning wil graag reageren en daarna mevrouw Van Straten.

De heer KONING: Ik ben het natuurlijk volledig eens met de heer Vermeulen, dat lijdt geen twijfel. Maar ik wilde ook nog een ander discussiepunt inbrengen. Doet hij het niet?

De VOORZITTER: Als u iets dichterbij komt dan bent u duidelijker verstaanbaar.

De heer KONING: Ik wil eigenlijk de vraag aan de orde stellen: vinden wij niet dat wij nou helemaal doorgeschoten zijn? Want als ik kijk, de wethouder heeft dus al mee dat het altijd in strijd is met het bestemmingsplan. Dus zo een initiatiefnemer zit eigenlijk op een gunst van de gemeente te wachten. Dat geeft al een voorsprong. Dan wordt het per geval beoordeeld. Het moet voldoen aan een goede ruimtelijke ordening. Ik werk er geloof ik vijftig jaar, ik weet nog niet wat een goede ruimtelijke ordening is, want dat begrip is op alle mogelijke manieren al naargelang het je te pas komt, in te vullen. Alle ruimtelijke aspecten worden betrokken: parkeren, verkeer, milieu. Het Bouwbesluit is van toepassing. En dan staan er in deze nota nog eens negen regels. Nou, ik weet zeker dat een beetje daadkrachtige wethouder, hier meer dan voldoende instrumenten in handen heeft om het af te wijzen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, namens de VVD.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik heb volgens mij een rijtje van reacties. Eentje, het voorstel dat de wethouder doet: laat ik nog eens kijken wat buiten het Bouwbesluit valt, wat we wel hebben opgenomen, of we dat kunnen schrappen of in ieder geval dat ik kan aangeven aan de raad welke regels buiten het Bouwbesluit vallen. Ik denk dat dat goed is, want regels schrappen van het Bouwbesluit, dat gaat natuurlijk nergens over. Dus dat lijkt mij een heel goed voorstel. Op de heer Vermeulen reagerend, wij hebben ook bij de visie Polderlinten duidelijk gemaakt dat dit soort visies nooit belemmerend moet werken in onze gemeente, maar juist stimulerend. Ik zou bijna op uw betoog zeggen: amen.

De VOORZITTER: Zijn er nog anderen die amen willen zeggen of een bijdrage willen leveren? Mevrouw Mekern.

Mevrouw MEKERN: Amen.

De VOORZITTER: Als het zo makkelijk is, kan ik de sessie wel gaan sluiten denk ik. De heer Van Laar heeft een ander onderwerp, maar eerst de heer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u voorzitter. Voordat wij ons in een kerkelijke omgeving gaan bewegen, zou ik het toch wel op prijs stellen, wij zitten er nou vanavond, we hebben het erover, laten we dan ook proberen zaken te doen met zijn allen en het mogelijk maken zodat die splitsingen… Ook wat handelbaar is voor het college en dat we daar dan… Laat ik het zo voorstellen, als het college of de wethouders de zegen nodig hebben van de raad, dat zij dan bij ons komen, maar laten wij vooral met een positieve houding proberen het mogelijk te maken om te splitsen. Dan kunnen wij het over allerlei regels hebben, maar het is wat de heer Koning zegt: je kan shoppen met die regels. Maar dat is niet de bedoeling toch? Het is de bedoeling dat we het voor elkaar gaan maken. Dus wij moeten ook als raad zorgen dat we het voor elkaar maken en als er problemen zijn komt de wethouder terug of het college komt terug naar de raad en zullen wij daarover ons ding doen en toestemming geven ja of nee. Is dat een idee? Wij praten nu constant in een cirkel, maar het lost niks op. Nee, het lost niets op.

De VOORZITTER: Ik probeer de cirkel wel recht en weer in het vierkant te krijgen, maar er was een oproep van het college.

De heer BEUSENBERG: Het college staat er niet onwelwillend tegenover.

De VOORZITTER: Een oproep aan de raad om nu alvast de kaders mee te geven zodat hij weet waar hij zich aan moet houden.

De heer BEUSENBERG: Nou wat mij betreft, wat de SRH betreft zijn de kaders heel simpel. Gewoon zorgen dat het kan.

De VOORZITTER: De heer Vermeulen, die is niet zo van de kaders geloof ik.

De heer VERMEULEN: Nou, wij zijn inderdaad niet heel erg van de kaders. Zeker in een geval als dit, in zo een gesplitste woning, dat is niet het einde van je wooncarrière. Het kan waarschijnlijk wel, het zal voor veel mensen het begin van hun wooncarrière zijn. Als je dan geen schuurtje hebt en misschien geen buitenruimte, dan is dat wel iets om naar te streven. En als je uiteindelijk doorstroomt naar een andere woning, is dat een van de dingen die je op je verlanglijstje hebt staan. Ik denk dat wij niet op de stoel moeten zitten van iemand die een woning zoekt. Iemand die een woning zoekt en die per se een schuurtje wil hebben of een tuin, die zal zeggen: ik ga daar niet wonen en ik woon nog prima bij mijn ouders, of wat dan ook. Dus laten wij uiteindelijk niet gaan beslissen voor onze inwoners wat een goede woning is. Daar gaan zij uiteindelijk zelf over. Wij gaan erover dat het voldoet aan het Bouwbesluit. Wij gaan erover dat het voldoet aan de duurzaamheidseisen die we stellen, aan goede brandveiligheid. Verder moeten we het helemaal overlaten aan onze inwoners zelf, want die bepalen of de woning waar zij in gaan wonen voldoet aan hun woonwensen. Daar wilde ik het bij laten.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Roos.

Mevrouw ROOS: Ik kan mij helemaal aansluiten inderdaad bij de woorden van Forza! Het Bouwbesluit blijft staan, het aantal woningen dat met splitsing zal worden aangemeld zal minimaal zijn. Het lijkt mij dan heel mooi om daar toch inderdaad in mee te gaan zoveel mogelijk. Dus een balkonnetje is niet nodig. Er zijn er genoeg in Haarlem die wonen zonder balkon, er zijn er genoeg in Amsterdam die wonen zonder balkon en het gaat als een speer. Mensen willen daar graag wonen en die zal je hier in Haarlemmermeer ook vinden.

De VOORZITTER: Ik kijk even rond. Nog anderen? De heer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Ja voorzitter, ik had aangegeven in de eerste termijn dat wij moeite hadden met die bergingen, om die eruit te halen. Die staan ook gewoon in het Bouwbesluit, dus dat zal de wethouder misschien ook wel fijn vinden als die gewoon in de regels blijven staan. En berging is verplicht boven de 50 m², onder de 50 m² mag het een gemeenschappelijke berging zijn. Ik zei het al, de buitenruimte staat niet in het Bouwbesluit. Er staat alleen dat als je een woning met een buitenruimte splitst, dan moet er één woning met buitenruimte terugkomen. Die andere twee hoeven dan geen buitenruimte te hebben. Dus dat lijkt mij al een goede verruiming. Ik vroeg mij af of de indiener ook heeft nagedacht over die vierkante meters. Een woning van 120 m² twee keer splitsen, vinden we iets anders dan een woning van 150 of 180 m² twee keer splitsen. Zou je voor de twee keer splitsen niet een andere vierkantemetereis moeten hebben dan voor één keer splitsen? Dan kunnen wij er in ieder geval wel mee instemmen en dan staan we er ook achter als we ergens tussen die 150 en 180 m² uitkomen. Het andere onderwerp dat ik nog aan de orde wilde stellen was het onderwerp van mevrouw Hup over de

kavelsplitsing. Het is eigenlijk een nieuw onderwerp voor een andere sessie misschien maar we kunnen er misschien wel even kort bij stilstaan.

De VOORZITTER: Daar hebben we zeker de tijd voor, maar ik denk dat we eerst gaan naar een paar reacties op uw eerste inbreng. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ik hoor de heer Van Laar iets zeggen over een minimaal aantal meters om twee of drie keer te splitsen. Volgens mij blijf je toch die 33 m² vasthouden en dan maakt het in feite niet uit of je dat één, of twee of drie keer doet?

De VOORZITTER: De heer Van Laar?

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Interessant. Maar dus wat dat betreft, als je daaraan blijft vasthouden, want de andere kant is… Sorry, als ik nog heel even mag. De ander kant is wat ik de wethouder net ook hoor zeggen, je wilt niet dat daar 25 mensen in een huis gaan zitten. Hij noemde dan arbeidsmigranten maar ik denk dat dat evenzogoed voor studenten of starters of weet ik veel wie geldt, dat je dat ook niet moet willen. Dus ik kan mij wel voorstellen dat je een minimumaantal vierkante meters aanhoudt, maar hoe vaak dat gebeurt als je die 33 m² aanhoudt?

De VOORZITTER: Ik wil aan de sessie meegeven, maar ik ben misschien verkeerd geïnformeerd, dat volgens mij de fietsenberging niet meer in het Bouwbesluit staat. Dat is eruit gehaald volgens mij. Dat kan ook nog eens een onderwerp van gesprek zijn. Mijnheer Van Laar, wilt u nog een reactie geven op mevrouw Van de Meeberg?

De heer VAN LAAR: Ja, voor ons maakt het dat wel uit. Want als je 120 m² splitst in 40 m² en 80 m², dan heb je nog een eengezinswoning over en een flat. Als je dat splitst in tweeën heb je alleen maar drie kleine flatjes over en dan krijg je een ander leefklimaat in een straat. Als je 180 m² drie keer splitst, dan houdt je drie redelijke woningen over. Dus daarom.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Nou, ik kan mij herinneren dat het niet zo lang geleden ook over studentenkamers ging en dat de PvdA toen ook echt wel voorstander was volgens mij van heel veel wat kleinere kamers. Dus ik vraag mij even af wat nu het verschil is, of heb ik dat verkeerd begrepen, dat kan natuurlijk ook.

De VOORZITTER: De heer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Wij waren niet heel blij met studentenkamers in Hyde Park, daar zagen wij liever sociale huurwoningen van 50 m² inderdaad. Wij vinden wel dat woningen, echte woningen een oppervlakte moeten hebben van eigenlijk 50 m². Daaronder voor permanente bewoning moet je niet doen. Als student kan je best een paar jaar op 16 m² of minder bivakkeren, vind ik, maar dan is nog de vraag of je dat in plaats van sociale huurwoningen moet bouwen. Dat is weer een hele andere discussie. Ik denk niet dat de gemeente beter wordt van heel veel woningen van 33 m².

De VOORZITTER: Wij zijn op dit moment punten aan het verzamelen om mee te geven aan het college. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik wil opmerken dat in ieder geval in Nieuw-Vennep er sociale huurwoningen zijn die Ymere verhuurt van 27 m² met een badkamertje en een woonkamer met een bedje erin. Dat

wordt gewoon verhuurd aan jongeren. Het zou nu mijn ambitie niet zijn om daar te wonen, maar ook nu gaat u weer op de stoel van de woningzoekende zitten. Dat vind ik jammer.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Met het risico dat ik dan toch een beetje de juf ben, kamerverhuur en woningsplitsen is wel iets anders. Ik heb nu het idee dat die discussies door elkaar beginnen te lopen.

De VOORZITTER: Ik had precies hetzelfde idee en ik wilde ook daarop gaan ingrijpen. Dus laten we het houden bij wat voorligt. Wat voorligt is het sessieverzoek over woningsplitsing, volwaardige woningsplitsing. De heer Koning.

De heer KONING: Ik heb goed geluisterd naar de inbreng van iedereen. Wat zegt u?

De VOORZITTER: Ja dat is heel goed, maar u vraagt aan het college om goed te luisteren volgens mij, maar gaat u verder.

De heer KONING: Ik wilde eigenlijk voorstellen dat ik ga nadenken over wat er allemaal gewisseld is en daar zitten dus best goede dingen bij. Als jullie dat goed vinden ga ik proberen er een motie van te maken die beter aansluit bij de verschillende wensen en ik behoud me dus het recht voor om individuele raadsleden daarbij te betrekken om met mij mee te denken.

De VOORZITTER: Ik zou bijna inderdaad amen zeggen, maar ik heb net gehoord dat er ook nog een ander punt was dat toch wel interessant om hier te betrekken. Nee, ik ga nog even mijn zin afmaken, dat was namelijk het punt eigenlijk van mevrouw Hup dat de heer Van Laar heeft overgenomen: hoe denkt de raad, deze sessie, over het splitsen van kavels. Daar is ook nog over gedacht. De heer Koning.

De heer KONING: Ik heb net een voorstel gedaan.

De VOORZITTER: U heeft een uitnodiging gedaan, maar ik denk dat er misschien mensen zijn die ook geïnteresseerd zijn in hoe wij daarover denken, dan kunt u dat ook meenemen. Kavelsplitsing zit er niet in.

De heer KONING: Ik ga niets meenemen over die kavelsplitsing want het is al ingewikkeld genoeg.

De VOORZITTER: Het is ingewikkeld genoeg begrijp ik. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, ik denk inderdaad dat dat een hele andere discussie is. Als je een woning splitst en je splitst hem in plaats van in verdiepingen middendoor, dan zou er de mogelijkheid zijn om dan ook gelijk de kavels te splitsen. Dat zal dan waarschijnlijk ook gewoon een noodzakelijkheid zijn. Maar om een kavel te splitsen waar al een woning op staat, dat zou kunnen als het een enorm grote woning is, en iemand heeft geen zin meer in zijn tuin, en die staat er een paar honderd meter daarvan af zodat je kunt bouwen, dat is een hele andere discussie. Dat valt niet binnen deze regels.

De VOORZITTER: Dan sluit ik ook dit punt hiermee af. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dan krijg ik toch de indruk dat alles in Vijfhuizen gebeurt, want daar is ook zo een geval geweest van iemand die ik ken die kavelsplitsing voor elkaar wilde krijgen, wat heel moeizaam is gegaan. Ik denk dat we daar ook open voor moeten staan. Soms

als ouders een groot huis hebben en hun kinderen krijgen weer kinderen en je kan op die manier zorg verdelen maar je moet wel een apart adres hebben, dan zou dat een mogelijkheid kunnen bieden. Dus dat is ook iets waar wij wat ons betreft voor moeten openstaan.

De VOORZITTER: Maar dat gaat volgens mij niet vanavond gebeuren, want de heer Koning vond het al moeilijk genoeg heb ik begrepen. De heer Van Laar, toch over kavelsplitsing?

De heer VAN LAAR: Ja voorzitter, als toelichting. Wij hebben ook zo een casus als fractie toegestuurd gekregen waarbij de gemeente actief aan het handhaven is, mensen uit bijgebouwen wil zetten omdat er regels zijn. Aan de ene kant snappen wij dat best, maar aan de andere kant is er woningnood. Kunnen wij dan niet rekkelijker zijn? Of je handhaaft niet meer, of je maakt een beleid voor kavelsplitsing et cetera. Het kan allebei, maar wij krijgen bijna op alles te horen dat er geen capaciteit voor is. Maar blijkbaar voor het vergroten van dakloosheid en het vergroten van de woningnood is er nog wel capaciteit voor bij de gemeente. Daarom wil ik er graag over praten en misschien kan het college een brief toezeggen waarin het uitlegt hoe het daarmee omgaat en of er ook verruiming mogelijk is. Zo ja, hoe die dan zou luiden. Tot voor kort woonde ik ook in een huis met een achtertuin van 30 m diep, daar kan je best een bijgebouw zetten en daar kan je dan prima wonen op 33 m^2, met een eigen opgang en al die regels meer. Dat is eigenlijk bijna dezelfde discussie als woningsplitsing volgens mij en daarom vind ik het wel interessant om het hier even te noemen en gewoon te vragen hoe wij daar als gemeente instaan. Kunnen wij niet stoppen met erop capaciteit verspillen of regels maken zodat het vaker kan? Want die éénhuishoudenregel leidt er dus toe dat mensen uit woningen worden gezet waar zij nu noodzakelijkerwijze inwonen bij anderen. Wij vinden dat niet handig, daarom.

De VOORZITTER: Die vraag heb ik nu van meerdere kanten gehoord. Ik denk dat ik hem toch even doorspeel aan het college. Kunt u antwoorden?

Wethouder NOBEL: Het is zo, stel je hebt bijvoorbeeld je ouders in huis en die wil je een eigen woning geven op het terrein. Dat kan met zogenaamde kangoeroewoningen. Dus dat kan al, alleen ik kan mij best voorstellen dat men zegt: ja, ik zou mijn kavel wel willen splitsen, maar ook daarvoor geldt misschien nog wel meer dan voor een woning, als je allerlei kavels gaat laten splitsen, of het ruimtelijk er nog allemaal even fraai blijft uitzien. Dat weet ik niet. Ik ga nu niet zeggen: goed idee, gaan we doen, er komt een briefje aan. Ik weet dat het kan met een kangoeroewoning. Daar hebben we dus al in voorzien en nu gaan we toch weer naar een casus en dat ga ik hier niet doen.

De VOORZITTER: Dat levert wel een vraag op van mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Eigenlijk de opmerking dat het niet alleen die richting opgaat. Soms is het ook voor kinderen fijn om bij hun ouders te wonen. Die ouders kunnen gewoon nog in hun huis blijven wonen, die hebben dus geen kangoeroewoningen nodig die als zij sterven ook weer weg moet. Die willen gewoon dicht bij elkaar wonen, zodat ook de grootouders voor de kleinkinderen kunnen zorgen. Dus het werkt twee kanten op.

De VOORZITTER: De heer Van Laar.

De heer VAN LAAR: Voorzitter, ook hier mis ik bij het college gewoon het bewustzijn dat dakloosheid ook een probleem is. Alle problemen zijn erg. Ruimtelijke-ordeningsregels, allemaal erg, het parkeren is erg, dakloosheid ook. Je moet een afweging maken en dus zouden wij wat ons betreft nu vaker moeten kiezen voor kavelsplitsing zodat mensen gewoon kunnen wonen. En daar zou je beleid voor kunnen maken. Ik hoop dat de raad het met mij eens is en dan kunnen wij weer vier jaar wachten op het beleid van het college misschien, maar we kunnen een keer beginnen.

De VOORZITTER: Kavelsplitsing, de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik ben het voor 100% met de heer Van Laar eens. Ik denk dat we nu het momentum zijn gepasseerd. Laten we bij de eerstvolgende mogelijkheid die er is voor ons om een sessie aan te vragen, een volgende sessie houden die over kavelsplitsing gaat en dan gaan we over deze materie met zijn allen debatteren. Dan kan het college er zich ook op instellen en misschien wel met een meer welwillende houding het debat ingaan.

De VOORZITTER: Ja, u wordt inderdaad uitgedaagd.

Wethouder NOBEL: Wij kunnen heel makkelijk zeggen: ja dan moeten we nog heel lang wachten en het is allemaal onwelwillend, maar ik wil ook meegeven dat als je een woning in de achtertuin zet, dat het dan heel ingewikkeld is als op een gegeven moment die kinderen eruit gaan en je gaat bijvoorbeeld die woning in de achtertuin verhuren, hoe wenselijk is dat? Dan moet er weer gehandhaafd worden, dan krijg je op een gegeven moment de situatie waarbij iemand er al heel lang zit en 'ja, nee, maar het was alleen voor het kind bedoeld en nu staat er toch een woning in de achtertuin.' Ik wil alleen maar aangeven dat soms iets heel sympathiek lijkt en dan denk je: inderdaad, voor je kinderen of voor de ouder die je wilt verzorgen wil je dat toestaan. Maar als uiteindelijk diegene de woning uitgaat, heeft het nog steeds de bestemming wonen. Als je dat eigenlijk niet wenselijk vindt dan moet je weer gaan handhaven en dan komen we bij een capaciteitsdruk. Dus er zit meer achter. Prima om dat met elkaar te bespreken, maar laten we niet doen alsof het allemaal heel makkelijk is en we het allang hadden moeten regelen, want dat had de PvdA ook de vorige periode met zijn eigen wethouder kunnen regelen, die zat namelijk ook in het college, dus het sneertje kan ook terug.

De VOORZITTER: Nou, het was volgens mij niet echt snerend. Laten we niet de avond gebruiken om te gaan sneren. Ik zag mevrouw Van Straten en daarna de heer Vermeulen.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik ben het helemaal met de wethouder eens dat als je kavels gaat splitsen dat dat gewoon een nieuwe situatie is die gewoon permanent wordt. Dus dat is niet alleen om… Maar ja, het is ook een nieuwe situatie die de bestaande woningvoorraad of de bestaande ruimte beter benut en dus iets bijdraagt aan het terugdringen van de woningnood. Dus wat ons betreft is het ook een van de mogelijkheden waarnaar gekeken moet worden in ieder geval.

De VOORZITTER: Daarbij wil ik opmerken dat je ook iemand in je tuin kunt laten wonen zonder de kavel te splitsen als het gaat om bijvoorbeeld ouders. Dat is een andere situatie. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, voorzitter we lopen een klein beetje uit op het sessieverzoek wat ik net opperde, maar om de wethouder dan toch een klein beetje les te geven in hoe je de 'ja-mits'-houding toepast. Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen: je hebt de mogelijkheid om woningen voor een tijdelijke periode toe te staan, vijf, tien, dertig jaar. Dat je een vergunning geeft voor in de tuin en dat de woning daar voor die periode kan blijven staan. Als je denkt in mogelijkheden dan is er… nee, nee, nee, maar wat u net noemde, u kwam met heel veel problemen en beren op de weg. Dat is natuurlijk nou net een van de redenen waarom in deze gemeente nog wel eens een keer dingen juist niet van de grond komen. Dus laten we nou met zijn allen denken in mogelijkheden in plaats van in moeilijkheden en kijken hoe wij op korte termijn met allemaal onorthodoxe maatregels zoals de raad al heel vaak heeft gezegd, wat kunnen doen aan de woningnood. Bent u dat met mij eens?

De VOORZITTER: Die vraag heb ik gehoord, maar ik ga eerst het woord aan mevrouw Woolthuisen geven en dan gaan we daarna toch weer terug naar het onderwerp van de sessie denk ik.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ik denk dat ik gesplitst ben in een aantal Woolthuisen, bedankt voorzitter voor deze voorzet. Ik ben blij dat we het met meerdere Woolthuisen afsluiten, het zou soms fijn zijn om een kloon te hebben, maar ja voorzitter.

De VOORZITTER: Mijn verontschuldigingen.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dat geeft niet, het is toch best grappig om even te lachen met elkaar, zeker over dit onderwerp. Wij vinden het allemaal zo belangrijk en dat is ook precies waar ik het eigenlijk even over wil hebben namens mijn fractie, want bij ons allemaal staat woningnood hoog op de agenda. Ik hoor weer allemaal ideeën voorbijkomen, maar waar het op neer komt is dat we blijven praten. Alles duurt te lang, er is weinig mogelijk, er wordt niet zoveel gedaan en uiteindelijk komt het ook neer op: waar ligt voor ons de prioriteit? Naar mijn gevoel, of voor mijn fractie is het bijna zo dat we gewoon eens even een dag met zijn allen bij elkaar moeten gaan zitten en gaan zeggen: jongens, wij willen nu dat hiernaar gekeken wordt en dat wij nu gaan focussen op kavelsplitsen, woningsplitsen, het mogelijk maken van Tiny Houses, ik noem maar even een lijstje op. Maar dat wij zeggen: college, deze vier, vijf items, wij willen dat jullie daar nu vaart achter zetten en dat dit de prioriteit krijgt om de woningvoorraad te vergroten. Daarvoor zitten wij hier met zijn allen en ik hoop dat we dat kunnen bereiken. Dus misschien is het sessieverzoek van Forza! wel wat groter dan dat.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, misschien is trouwens de motie van de heer Koning ook wel iets groter dan dit alleen. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter, met dat idee zitten we voor we aan een nieuwe coalitieperiode beginnen en dan stellen we dat op. Als er tussentijds niet genoeg vaart in zit, dan stellen wij met elkaar moties op om het college aan te sporen. Dus ik denk dat wij dat vaak genoeg doen en vaak genoeg bij elkaar zitten om die aandacht te vragen voor de woningnood. Ik heb ook gehoord, dat hebben we ook al eerder aangegeven, geef nou eens een lijstje van prioritering. Dat komt volgens mij vanuit het college ook naar ons toe en dan kunnen we weer het gesprek hebben of wij dat de juiste prioritering vinden. Ik zou dat eerst afwachten, voordat we ook weer in een herhaling van zetten belanden.

De VOORZITTER: De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik kan mij daar ook wel in vinden, maar dan hangt het er alleen vanaf hoe hoog de prioriteit bij het college is om met een prioritering te komen.

De VOORZITTER: Volgens mij hangt dat af van wat de prioriteit van deze raad is. Daarvoor heb ik van de heer Koning gehoord dat hij ons allen uitnodigt om de motie te gaan aanscherpen. Met ons allen bedoel ik de raadsleden. Volgens mij is dat… Ja dat weet ik. Wilt u een reactie geven nog of niet? Ja, een reactie van het college.

Wethouder NOBEL: Voordat er een verkeerd beeld ontstaat, we hebben inderdaad aangegeven dat wij komen met een prioriteringslijst, maar die zit 'm in de woningbouw. Dus als u zegt: wij willen het hebben over woonbeleid, daar komt het college niet met een prioriteringslijst, wij komen met een prioritering van de woningbouw. Het is wel goed om dat even scherp te hebben met elkaar.

De VOORZITTER: Is goed om scherp te hebben en ik hoop dat het dan weer niet tot een nieuw debat gaat leiden. Een vraag van mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Dank u wel. Ik ben nu weer ontsplit, blijkbaar is dat dus ook mogelijk, dus het antwoord is daar ook op gekomen. Mijn reactie komt eigenlijk voort, en dat is ook naar mevrouw Van Straten, uit het feit dat wij ook alle kanten opgaan als raad. Dus nu liggen er weer nieuwe ideeën op tafel. Hoe gaan we zorgen dat dat pakketje een goede vorm krijgt, dat het college nu weet: misschien gaan we toch nu eerst even kijken naar de kavelsplitsing, laten we het woningsplitsen toch even wachten. Dit is hoe ik het nu zie en ik vind dat wij heel duidelijk moeten zijn in waar we nu dan de prioriteiten gaan opleggen binnen dat woonbeleid om te zorgen dat de woningvoorraad, buiten de bouw van nieuwe woningen, toch gaat stijgen.

De VOORZITTER: Als voorzitter van uw sessie heb ik gehoord dat de prioriteit wel ligt bij de woningsplitsing op dit moment en dat daar de heer Koning een nieuwe motie voor voorbereidt, een aangescherpte motie. Dat is een toezegging die ik uit deze sessie in ieder geval meeneem. Van de kavelsplitsing heb ik gehoord dat deze op een snel maar wel op een nader moment aan de orde zou moeten komen heb ik gehoord. De heer Van Laar nog.

De heer VAN LAAR: Ik vond de suggestie van mevrouw Woolthuis heel erg interessant om gewoon een sessie te plannen over de bestrijding van de woningnood en welke regels kunnen wij nou laten vallen of juist aanscherpen, of anders inzetten om de woningnood te bestrijden. Daar kan kavelsplitsing een onderdeel van zijn. Ik hoop dat het college daar gewoon een voorzet voor wil doen. Welke mogelijkheden zien wij nu om als gemeente als katalysator op te treden, of in ieder geval om minder als hindermacht te fungeren. Op basis van dat voorstel kunnen we dan verder discussiëren. Het college kan ook aangeven 'dit zou wel kunnen, maar dat willen we niet om deze of deze reden'. Dan kunnen we daar als gemeente gewoon een oordeel over hebben. Dus als er zo een brief ligt, dan denk ik wel een goede sessie kunnen hebben over het bestrijden van de woningnood.

De VOORZITTER: Ik kijk eerst even rond. Wordt dat verzoek gedeeld? Mevrouw Roos, u wilt het hierover hebben?

Mevrouw ROOS: Ik kan mij daar inderdaad heel erg in vinden. Een sessie, of het nu slechts alleen de kavelverdeling is of dat je het inderdaad ruimer trekt, ik ben absoluut voor.

De VOORZITTER: College, is daar een toezegging over mogelijk?

Wethouder NOBEL: Nou nee, ik wil het liefst daar helemaal geen toezegging over doen en niet omdat ik geen toezegging wil doen, maar ik kom met een prioriteitenlijstje voor woningbouw omdat de capaciteit heel beperkt is. Dus als wij heel veel nieuwe dingen met elkaar gaan bedenken die mogelijk kunnen bijdragen aan, dan hoor ik graag wat we moeten doen. Maar ik zet liever nu alle capaciteit in op de woningbouwprojecten waar we al afspraken hebben, dan wel die al in de pijplijn zitten, dan dat ik nu heel hard ga nadenken over iets wat misschien heel weinig oplevert. Dus als de raad aangeeft: dit moeten we doen want wij denken dat dat iets oplevert, dan gaan we daar uiteraard mee aan de slag, maar anders dan moet ik nog meer gaan prioriteren terwijl wij nu al niet alles kunnen doen. En ik wil gewoon met elk woningbouwproject het liefst aan de slag en dat lukt nu al niet.

De VOORZITTER: De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik snap heel goed wat de wethouder zegt en misschien is het dan een idee om dan wat minder ambtelijke capaciteit in te zetten voor het doorlopend afwijzen van allerhande aanvragen van onze inwoners en die alleen aan positieve projecten die ons voorwaarts brengen te besteden.

De VOORZITTER: De heer Van Laar, daarna mevrouw Van Straten en daarna ga ik de sessie afronden denk ik.

De heer VAN LAAR: Ja voorzitter, ik denk ook niet dat het dezelfde capaciteit is die gebruikt wordt om woningbouw mogelijk te maken en dan om handhaving te doen bij ruimtelijke-ordeningsvraagstukken. Ik denk dat dat andere capaciteit is. Wij vragen juist minder handhaving of een soepelere omgang met de regels zodat situaties gelegaliseerd worden. Volgens mij gaat het niet zozeer om capaciteit, maar de raad moet in ieder geval kunnen kiezen. Dus u kunt schetsen hoeveel capaciteit het kost en daarbij schrijven of het dan kan of niet, of dat we moeten kiezen tussen het een of het ander. Maar zomaar zeggen: er kan niets dus we gaan niets doen, dat horen we wel iets te vaak van dit college, maar dat lijkt mij geen goede lijn als er woningnood is.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik ben het wel met de wethouder eens dat als we een keuze moeten maken over waar gaan we de grootste slagen maken en de grootste positieve impact hebben om die woningnood terug te dringen, dat dat ligt in de bouw van nieuwe huizen. Dus wat ons betreft moet dat ook de voorkeer en prioriteit hebben. Maar daarnaast verwacht ik ook wel dat er gekeken wordt naar andere mogelijkheden en als dat dan niet kan, dan horen wij dat graag. Nu lijkt het alsof er ook überhaupt niet over nagedacht wordt. Dat is dan jammer. Verder wilde ik ook nog wel een reactie geven op de heer Van Laar, want zomaar niet handhaven kan niet. Als er een handhavingsverzoek wordt gedaan, dan heb je de plicht om te handhaven. Dat is dus niet iets wat we met elkaar kunnen afspreken dat we niet gaan handhaven.

De VOORZITTER: Zonder daarover het debat te openen denk ik dat we de sessie gaan afronden. Ik heb een toezegging gehoord van de heer Koning dat hij in overleg treedt met de andere raadsleden om de motie over woningsplitsing in ieder geval aan te scherpen en ik heb van andere raadsleden gehoord dat zij gaan nadenken over hoe zij het vervolg van het oplossen van de woningnood ook in deze raad bespreekbaar gaan krijgen. Dat is eigenlijk zoals ik het samenvat op dit moment…

Wethouder NOBEL: Ik zou schriftelijk terugkomen op de vragen van Mevrouw Van de Meeberg over het samenvoegen.

De VOORZITTER: Ja, en de wethouder zou schriftelijk terugkomen op de vraag van Mevrouw Van de Meeberg over het samenvoegen. Dat gezegd hebbende, denk ik dat ik deze vergadering kan sluiten en dank ik u allen voor de levendige inbreng.